

bort derfra. Og hvis man gik over til noget saadant her i Landet, vilde det med andre Ord sige, at man i Stedet for nu at have to Klasser af Hurtigtogstakster vilde faa en overordentlig stor Mængde. Jeg indser ikke, hvad der skulde være vundet derved i Retning af Indtægtsforøgelse. At man saa kom ind paa en endog lavere Hurtigtogsbetaling end den nuværende for ganske korte Afstande, det er rimeligt nok, men det var jo en Indtægtsforøgelse, vi skulde have. Det var det, det ærede Medlem lovede at anvise mig derigennem. Skal man ad denne Vej opnaa en Indtægtsforøgelse, som ikke maa ramme de korte Afstande, vil det sige, at det hele lægges paa de lange Afstande. Er det da det ærede Medlems Mening, at han vil have alle de 145,000 Kr., der er Tale om, indvundne ved at forøge Prisen for Benyttelsen af Hurtigtog paa de lange Afstande? I saa Fald vil jeg dertil svare, at saa maa den jo sættes ganske betydeligt op. De korte Afstande tælle omtrent $\frac{3}{4}$ af alle de Rejser, der gøres her i Landet. Skal man altsaa indvinde alle disse 145,000 Kr. paa de lange Rejser, saa kunne vi ikke, som efter mit Forslag, lade være at forhøje Hurtigtogstillæget for dem, blive staaende ved de 50 Øre, vi nu have, saa maa vi vende det hele om og sætte det betydeligt op for dem, medens vi sætte det ned for de korte Afstande. Men gør man det, vil man slaa sig selv paa Munden, naar man samtidig taler om at give Rabat paa de lange Rejser. Det er jo noget, vi ere komne ind paa for længe siden, at man for de lange Rejser her i Landet har en saakaldt faldende Skala, ikke udregner Prisen ganske simpelt efter Kilometer- eller Milelængde, men giver en betydelig Nedsættelse, netop fordi Rejsen er lang. Men saa kan man dog ikke samtidig sige: Men ville I benytte Hurtigtog, skulle I give en stedse stigende Betaling derfor. Det vilde være at tage med den ene Haand, hvad man gav med den anden; thi der er man i mangfoldige Tilfælde virkelig nødt til at bruge Hurtigtog; det vilde altsaa være at gøre Nar ad Folk. Jeg skønner derfor ikke, at der i det ærede Medlems Tanke er en Løsning af dette Spørgsmaal, saaledes som han havde lovet og vel ogsaa troede, han havde givet.

Naar ærede Medlemmer om denne Tanke, at forøge Hurtigtogsbilletstillæget som af mig foreslaaet, have anført, at det gik de aldrig med til — jeg tror, det var det ærede Medlem for Helsingør (Christian

Rasmussen) eller maaske det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), der brugte et saa stærkt Udtryk —, er der det at bemærke, at det ere jo de ærede Medlemmer gaaede med til. De glemme der, hvad de selv have været med til for nogle faa Aar siden. Jeg har allerede paapeget — og det burde de ærede Medlemmer, som selv vare med den Gang, vide, — at det er jo hjemlet ved den gældende Lov. Jeg kan, hvad Dag jeg vil, med Loven i Haand indføre denne Takstforøgelse af 20 Øre for Hurtigtogsbilletter i samme Distrikt. Det har Rigsdagen forlængst givet Ministeren Myndighed til, det er ikke noget, der nu skulde stemmes om, naar jeg ikke selv lagde det i Rigsdagens Haand.

Det ærede Medlem for Skelskør (R. Andersen) har i Dag fremsat en Tanke i Tilknytning til mit Forslag om Nedsættelse af Betalingen for 14-Dages Kort, nemlig den at indføre en særlig Slags 8-Dages Kort, som da naturligvis skulde være en Del billigere end 14-Dages Kortene. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at jeg har Sympati for denne Tanke. Det vilde jo falde godt i Traad med, at man mere og mere her i Landet i private Arbejdsforhold er kommen ind paa at give sit Personale 8 Dages Ferie. Det give vi ogsaa ved Statsbanerne, men der spiller jo dette ingen Rolle, da de alle rejse frit — ja, maaske det for deres Familier kunde have nogen Betydning. Naar jeg dog ikke straks tør love det ærede Medlem at kunne gaa ind paa denne Tanke, er det navnlig, fordi man vistnok derved, i alt Fald i nogle Tilfælde, vilde komme paa tværs af sine egne ordinære Billettakster. Hvis vi f. Eks. sætte Prisen for et saadant 8-Dages Kort til 3die Klasse til 15 Kr. — for 14-Dages Kort er den jo sat til 25 —, tror jeg, at det paa visse Strækninger vilde kunne betale sig fremfor at løse to ordinære Billetter — man tilsigter kun at gøre den enkelte Rejse — at løse et 8-Dages Kort, og det var dog ikke Meningen. Men jeg skal gerne tage Spørgsmaalet under nærmere Overvejelse, og vi kunne da maaske senere komme tilbage dertil.

De andre Ting, det ærede Medlem talte om, særlig Rabat for Familie- eller Husstandskort, tror jeg derimod, det vilde være vanskeligt at komme ind paa. Det vilde forudsætte en Kontrol, som man vist neppe kan forlange, at Stations- eller Togpersonalet skal indlade sig paa. Med Hensyn til Rejser i Flok og Følge have vi jo allerede særlige Takster for Selskabsrejser